

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/93/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614216391
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7614216391.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a členiek senátu JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobkyne I. S., T. XX.XX.XXXX, bytom G. T. D., U. X. I.Á. XXXX/XX, zastúpenej JUDr. Monikou Marjanovič, advokátkou, Košice, Urbánkova 6, proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, o odvolaní žalovaného proti rozsudku 5C/97/2014-49 z 21.8.2015 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

P r i z n á v a žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške proti žalovanému.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni sumu 543,22 €, ako aj zaplatiť jej trovy konania, na účet jej právnej zástupkyne, vo výške 459,18 €, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a tiež určil, že zmluvná podmienka v úverovej zmluve uzavretá medzi účastníkmi konania dňa 24.02.2011 v bode 11 Všeobecných zmluvných podmienok je neprijateľná.

2. Vychádzal zo žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáhala zaplata sumy 543,22 € a určenia neplatnosti zmluvnej podmienky v jej úverovej zmluve zo dňa 24.02.2011 v bode 11 tvrdiac, že poplatok dohodnutý v zmluve dosahoval 96,8 % ročne, čo je v rozpore s dobrými mravmi, keď osobitne poplatok zahŕňajúci náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy spolu so všetkou administratívou s tým spojenou predstavuje z celého poplatku 2/3-iny a odporuje § 53 ods. 1 Obč.zákonníka a navyše je aj neurčitý. Vzal do úvahy obranu žalovaného, ktorý namietal, že predmetná zmluva má charakter zmluvy o úvere uzatvorenej podľa Obchodného zákonníka a nemožno ju posudzovať ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere a k jej uzavretiu žalobkyňa nikto nenútil. Zistil, že žalobkyňa so žalovaným dňa 24.2.2011 uzatvorili zmluvu o úvere, na základe ktorej žalobkyni bol poskytnutý úver vo výške 500,- € za poplatok 484 €, pričom podľa Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, bodu 11 tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Z dokladov predložených žalobkyňou mu vyplynulo, že táto žalovanému zaplatila spolu sumu 1.043,22 €. Vychádzajúc zo znenia § 52 ods. 1 až 4 a § 53 ods. 1,2,3 a 5 Obč.zákonníka charakterizoval podmienky spotrebiteľských zmlúv a za nepochybné pokladal, že zmluva uzatvorená medzi účastníkmi konania je spotrebiteľskou zmluvou a žalobca (správne žalovaný) žiadnym spôsobom nepreukázal, že v danom prípade išlo o poskytnutie úveru na výkon zamestnania, ako to vyplýva zo zmluvy zo dňa 24.2.2011 a žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že zmluvu s ňou uzatvárala pracovníčka žalovaného a táto sa vôbec nepýtala, na čo potrebuje finančné prostriedky použiť a sama vyplňala formulár zmluvy. Zo zmluvy podľa neho nie je zrejmé, aký konkrétny súvis so zamestnaním má jej uzavretie a bez preukázania konkrétneho účelu nemožno

konštatovať, že zmluva má nespotrebitel'ský charakter. Citoval ďalej § 2 písm. b/, § 9 ods. 1, 2 a 7, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebitel'ských úveroch, ako aj § 39, § 107 ods. 1, 2 a § 451 ods. 1,2 Obč.zákonníka a uviedol, že v danom prípade dohodnutý úrok predstavoval 1/3-inu poplatku, čo v prepočte činilo 32,26 % ročne, čo oproti priemernej úrokovej sadzbe vo februári 2011 pri spotrebitel'ských úveroch vo výške 5,88 € predstavovalo úrok v rozpore so zásadou dobrých mravov, a preto s poukazom na § 39 Obč.zákonníka zmluvu v tejto časti nepokladal za platnú. Poskytnutý úver považoval tak za bezúročný, keď v zmluve nebola uvedená ani ročná percentuálna miera nákladov. Dohodnutý administratívny poplatok predstavujúci 64,53 % z úveru pokladal za neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže pri poplatkoch zo spotrebitel'ského úveru je nevyhnutné, aby sa nimi platilo skutočné plnenie spotrebitel'ovi a v jeho záujme. S prihliadnutím na vyhodnotenie odplaty ako podmienky neprímernej a neplatnej o nej rozhodol podľa § 153 ods. 4 O.s.p.. Keďže na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie, zaviazal ho na zaplatenie sumy 543,22 €. O trovách úspešnej žalobkyne rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p..

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Namietal, že predložená zmluva o úvere nie je zmluvou o spotrebitel'skom úvere ani spotrebitel'skou zmluvou. Zmluvný vzťah účastníkov sa riadi § 497 a nasl. Obchodného zákonníka č. 513/1991 Z.z.. Poskytovanie úverov je absolútnym obchodom, pričom použitie Obchodného zákonníka v spotrebitel'ských zmluvách sa nevylučuje. Žalovaný nesúhlasí s tým, že dojednanie o odplate za poskytnutie úveru je dojednanie v neprospech spotrebitel'a. Tu poukazuje na voľbu Obchodného zákonníka, že to nie je neprijateľná zmluvná podmienka. Žalovaný napádal nepreskúmateľnosť súdneho rozhodnutia, pretože nie je zrejmé, akými úvahami sa súd pri rozhodovaní a posudzovaní skutkového stavu riadil. Nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia. Poskytnutý úver bol len na výkon zamestnania. Je potrebné chrániť dobrú vieru žalovaného a žalobcovi tak nepriznať právne postavenie spotrebitel'a. Zmluvný vzťah účastníkov bol obchodnoprávny, nie občianskoprávny. Poskytovanie ochrany žalobkyne ako spotrebitel'ovi nie je na mieste. Nesúhlasí s tým, že bol dojednaný nejaký vysoký úrok za poskytnutie úveru, kde ale je jasné, že žalovaný nesie vyššie podnikateľské riziko pri poskytovaní úverov a má aj oprávnené vyššie úrokové sadzby ako banky. Slovenské právo a slovenský zákonodarca pripúšťa spoplatňovanie poplatkami za spracovanie úveru. Zdôraznil, že v čase uzavretia zmluvy medzi účastníkmi neexistovalo žiadne zákonné obmedzenie zakazujúce poskytovať úver, či už spotrebitel'om alebo osobám, ktoré nie sú spotrebitel'mi. Veriteľ, teda on, mohol požadovať v súvislosti s poskytnutím úveru okrem úroku z úveru aj poplatok za jeho poskytnutie a rovnako mal právo na zabezpečenie svojej pohľadávky. Argumentáciu súdu, ktorý rozhodol o neprijateľnosti zmluvných podmienok považoval za nespôsadbujúcu, keďže rozhodnutie o určení neprijateľných zmluvných podmienok predstavuje rozhodnutie so závažnými účinkami, a preto je vágne odôvodnenie takéhoto rozhodnutia neprípustné.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhla rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny a uplatnila si náhradu trov odvolacieho konania. Trvala na tom, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu zmluvy o spotrebitel'skom úvere, pretože z jej obsahu nevyplýva, aby jej úver bol poskytnutý na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. V zmluve nebola uvedená priemerná RPMN a poskytnutý úver sa tak považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd prvého stupňa podľa nej správne vyhodnotil aj dohodnutý administratívny poplatok predstavujúci celkovo sumu 322,06 €.

5. Žalovaný podával odvolanie v čase účinnosti zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok účinný do 30.6.2016 a Krajský súd v Košiciach vec prejednával v čase účinnosti zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok účinný od 1.7.2016 (ďalej len CSP).

6. Podľa ust. § 470 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Podľa ust. § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované.

8. Krajský súd v Košiciach na základe podaného odvolania vec podľa ust. § 385 ods. 1 CSP prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania a preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach odvolania, t.j. v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 CSP (vymedzenom odvolacími dôvodmi a námietkami žalovaného uvedenými v jeho odvolaní) a § 379 CSP, spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, a dospel

k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, preto rozsudok potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP, lebo z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov je vo výroku vecne správny.

9. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené minimálne 5 dní pred termínom vyhlásenia na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach (§ 219 ods. 1, 3 CSP).

10. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa a s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje a vo vzťahu k uplatneným odvolacím dôvodom dopĺňa nasledovné:

12. Žalovaný v odvolaní namietal odvolacie dôvody v zmysle § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. účinného v čase podania odvolania, t.j. súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V zmysle CSP účinného v čase rozhodovania odvolacieho súdu ide o odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/.

13. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.) je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenie, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP (do 30.6.2016 ust. § 132 O.s.p.), a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo.

14. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP (do 30.6.2016 z ust. § 133 až 135 O.s.p.)

15. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. Omyl v aplikáciu práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

16. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

17. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplývali ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo, že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 133 až 135 účinných v čase jeho rozhodovania alebo, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenie alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

18. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy hodnotil podľa § 132 O.s.p. účinného v čase jeho rozhodovania

z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver.

19. Správne, podrobné a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Ani odvolacie námietky žalovaného nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé privodiť jeho zmenu.

20. V tejto veci nemožno akceptovať argumentáciu žalovaného uvedenú v jeho odvolaní spočívajúcu v tom, že predmetný právny vzťah by sa mal posudzovať len ako vzťah obchodnoprávnej povahy založený zmluvou o úvere v zmysle § 497 a nasledujúcich Obchodného zákonníka.

21. Predmetom konania je vydanie bezdôvodného obohatenia na podklade spotrebiteľského vzťahu z dôvodu, že účastníci si dojednali úver, ktorý veriteľ žalobkyni poskytol podľa obsahu zmluvy na výkon zamestnania. Pravdivosť tohto dojednania preukázaná nebola, keďže žalobkyňa túto skutočnosť namietala z dôvodu, že je zamestnaná v stávkovej kancelárii a že takéto vyhlásenie bolo urobené účelovo. Ak ide o úver poskytovaný spotrebiteľovi na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, je potrebné prednostne aplikovať občianskoprávne normy. Pri spotrebiteľskej zmluve spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom s dôverou bez možnosti individuálne ovplyvniť zmluvné podmienky. Spotrebiteľské zmluvy uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov s tým, že dodávateľ vopred určuje v návrhu obsah zmlúv a spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, môže návrh len prijať alebo odmietnuť. Účel poskytnutých peňažných prostriedkov na výkon zamestnania tak, ako je vyplnený v predtlačí zmluvy o úvere uzavretej účastníkmi dňa 24.2.2011 (v spise na č. I. 5), nebol v konaní preukázaný. Dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol poskytnutý na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania úverového dlžníka vo všeobecnosti ťaží toho, kto tvrdí takúto výnimku (majúcu za následok potrebu kvalifikácie úveru za tzv. iný, t. j. nesporebiteľský úver, ktorý sa riadi výlučne úpravou v zmluve a Obchodnom zákonníku), teda veriteľa. Bezpečným preukázaním tejto skutočnosti pritom nemôže byť len všeobecný údaj o uzavretí zmluvy o poskytnutí úveru na výkon zamestnania, ktorý neposkytuje odpoveď na otázku, aké je zamestnanie alebo povolanie odberateľa a aký konkrétny súvis s takýmto zamestnaním, povolaním či predmetom jeho činnosti vôbec uzavretie príslušnej zmluvy malo. Žalovaný svoju dôkaznú povinnosť v tomto smere nesplnil, preto súd správne konštatoval, že vymedzenie účelu poskytnutia úveru "na výkon zamestnania" malo rovnaký dopad, ako keby v zmluve nebol jej účel vymedzený vôbec. To znamená, že súd na vec musel aplikovať ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch.

22. Členské štáty únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (článok 6 bod 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách).

Odvolací súd poukazuje na rozsudok Súdneho dvora z 27.02.2014 vo veci sp. zn. C-470/12, bod 41, v ktorom Súdny dvor výslovne deklaroval, že „možnosť súdu skúmať nekalosúťažné podmienky aj bez návrhu predstavuje vhodný prostriedok na dosiahnutie výsledku stanoveného v článku 6 smernice 93/13, teda zabránenie tomu, aby bol jednotlivý spotrebiteľ viazaný nekalou podmienkou, a zároveň na dosiahnutie cieľa stanoveného v článku 7 tejto smernice, pretože takéto preskúmanie môže mať odradzujúci účinok smerujúci k ukončeniu používania nekalých podmienok v zmluvách uzavretých so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (rozsudky z 21. novembra 2002, Cofidis, C-473/00, Zb. s. 1-10875, bod 32, a Mostaza Claro, C-168/05, Zb. s. 1-10421, bod 25)“.

Občiansky zákonník obsahuje demonštratívny výpočet neprijateľných zmluvných podmienok. To znamená, že súdu nebráni žiadna prekážka, aby vyvodil dôsledky zo zmluvného dojednania v štandardnej formulárovej zmluve, ak spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Je potrebné súhlasiť s názorom súdu prvej inštancie s tým, že v 2/3-tinách je administratívny poplatok neúmerný vysoký. Ide o vágne ustanovenie, ktoré vôbec nešpecifikuje, o aké činnosti ide, pričom 2/3-tiny z tohto poplatku predstavujú sumu 322,66 Eur.

23. Žalobkyni bol poskytnutý úver vo výške 500 € za poplatok 484 € a teda žalovanému mala vyplatiť celkom sumu 984 €. Dohodnutý úrok je tiež ďaleko za hranicou primeranosti a hraničí s úžerou.

24. Preto rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne, pokiaľ takúto podmienku v úverovej zmluve o platení poplatku považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku v úverovej zmluve so spotrebiteľom, pretože nepochybne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa, oprávňuje dodávateľa na neprimerane vysoké plnenie a taktiež takáto zmluvná podmienka je v neposlednom rade v rozpore s princípom dobrých mravov (§ 39 Občianskeho zákonníka).

Súd prvého stupňa mohol takúto zmluvnú podmienku posudzovať ako neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 Občianskeho zákonníka v spojení s § 153 ods. 3 O.s.p..

Naliehavý právny záujem žalobcu - spotrebiteľa na určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve vyplýva priamo zo zákona (§ 53a Občianskeho zákonníka). Takýmto určením sa naplňa cieľ Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zabrániť neustálemu používaniu neprijateľnej zmluvnej podmienky. Naliehavý právny záujem je daný aj z dôvodu právnej istoty v otázke skutočnej výšky dlhu. Preto ho spotrebiteľ nemusí preukazovať.

Z uvedeného vyplýva, že tak z dôvodu neprijateľnosti zmluvnej podmienky upravenej v bode 11 úverovej zmluvy o tej časti poplatku ktorej zodpovedajú 2/3 zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu s administratívou s tým spojenou, ako aj pre rozpor z dobrými mravmi je predmetný poplatok v celosti neakceptovateľný, absolútne neplatný a predstavuje bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka, tak ako to konštatuje správne aj súd prvého stupňa.

25. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku žalovaného vo vzťahu k odplate za poskytnutie úveru, argumentujúc tým, že nesie vyššie podnikateľské riziko a žalobca nepreukázal, aká bola obvyklá odplata za úvery poskytované inými subjektmi poskytujúcimi financovanie z vlastných zdrojov, odvolací súd konštatuje, že aj keď sa žalovaný snaží odplatu za poskytnutý úver obhájiť podmienkami, resp. okolnosťami, za ktorých poskytuje úvery spotrebiteľom, odvolací súd konštatuje, že ani za situácie, že žalovaný poskytuje úvery za podmienky znášania podnikateľského rizika, ide o riziko vyplývajúce priamo zo základných znakov podnikania a zároveň žalovaný nemôže očakávať ochranu svojich nárokov, ktoré sú zjavne v rozpore so zákonom, a ktorý sa musí uplatňovať a rešpektovať v rámci súkromnoprávných vzťahov. Konanie žalovaného v rozpore so zákonom a na ťarchu žalobcu nemôže mať iný výsledok, než ten, že súd takéto právo neprizná.

Ďalšou odvolacou námietkou bolo, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je nepreskúmateľné.

Je potrebné uviesť, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva ako aj z rozhodnutí Ústavného SR totiž vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktómosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/2006); právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov; ktoré by popreli zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia (§157 ods. 2) musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami, na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Všeobecný súd pritom musí súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (vid. IV. ÚS 1/2002, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07). Z práva na spravodlivé súdne konanie v tejto súvislosti vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II. ÚS 76/07).

26. Odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie spĺňa vyššie uvedené kritériá pre odôvodnenie rozhodnutí podľa vtedy účinného ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p., a preto ho nemožno považovať za nepreskúmateľný. Odôvodnenie rozsudku zodpovedá základnej štruktúre odôvodnenia a následnosti jednotlivých častí odôvodnenia a ich obsahová (materiálna) náplň, zakladajú súhrne ich zrozumiteľnosť a všeobecnú interpretačnú presvedčivosť. Súd prvej inštancie jasne a dostatočne

vysvetlil právne dôvody, pre ktoré žalobe žalobkyne, ktorou sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia a určenia neplatnosti zmluvnej podmienky vyhovel. Náležite sa pritom vyporiadal so súdnou judikatúrou týkajúcou sa preskúmvanej veci a rozhodnutie odôvodnil presvedčivo a zrozumiteľne.

27. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil.

28. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keďže žalovaný nebol v odvolacom konaní úspešný a úspešnej žalobkyne priznal nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania s tým, že o výške trov rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

29. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).